

OSTROŻONY (1) *part praet pass pf*

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze i drugie o prawdopodobnie jasne (tak w ostrożenie).

sg m N ostrożony. ◇ [A ostrożony. ◇ n N ostrożon(e).]

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Ogrodzony [czym]: [To gumno odyłowane dobrze i dębowemi kołmi ostrożone *LustrWpol* I 49; Z drugą stronę muru, ku folwarkowi jest kołowrót dębowy, mocny, który zamykają kłódką, ostrożony palami dębowemi ku murowi. *LustrPom* 202; Stodoła dobra, gonty pobita, a podwórze tynem ostrożone. *LustrSand* 311; Miał pień ieden trzcina ostrą wkoło ostrożony/ y ná nim liedząc odpoczywał wnocy *SkarŻyw* 409.]*

W przen:

*Wyrażenie: »cnotami ostrożony«: [św. *Rupert*] w porádzie ośtrożni/ władzie śpráwiedliwi/ w modlitwie wśtáwiczny/ y Duchá świętego pełny: y z práwey y lewey śtrony dobrze był cnotámi świętými ośtrożony *SkarŻyw* 230.*

*[Szereg: »ogrodzony i ostrożony«: aby temiż koły i temiż słupy [tj. *dobrymi a statecznymi ludźmi*] przyszły pan ogrodzony i ostrożony beł! *PismaPolit* 158.]*

Synonim: ogrodzony.

Cf [OSTROŻOWANY], [OSTROŻYĆ], 2. OSTRZEŻONY